

— Anvendelse af underkritiske opstillinger, dvs. forsøgsopstillinger baseret på en nuklear spaltningsproces, der ikke vedligeholder sig selv (i modsætning til processen i en nuklear reaktor).

Det bemærkes, at undervisningsministeren allerede ifølge den gældende lov har mulighed for ved særlig administrativ bestemmelse at inddrage ovennævnte områder i lovens anvendelsesområde.

Spørgsmål 5:

Ad § 2: Kan andre myndigheder end de i lovforslaget nævnte hindre en tilladelse efter stk. 1? (f. eks. kommunale myndigheder).

Svar:

Indledningsvis skal anføres, at tilladelse til placering af et atomkraftværk kun kan gives til en ansøger, der har opnået eneretsbevilling til el-produktion med kernebrændsel som energikilde i henhold til forslag til lov om elforsyning. Som anført i bemærkningerne til § 11 i forslaget til lov om atomanlæg må sådan bevilling, der gives af handelsministeren med tilslutning af folketingets energipolitiske udvalg, forventes meddelt inden eller senest samtidig med, at undervisningsministeren fremlægger forslag til den folketingsbeslutning, der er omtalt i forslagens § 3, stk. 1. En nægtelse af at give eneretsbevilling vil derfor automatisk hindre, at der gives tilladelse efter § 2, stk. 1 i loven om atomanlæg.

Sagsbehandlingen af ansøgninger om tilladelse til at opføre og drive de af lovforslaget omfattede anlæg og gennemføre de nævnte transportere af radioaktivt produkt sker dels ud fra nukleart sikkerhedsmæssige hensyn dels ud fra de miljø- og planlægningshensyn m. v., som er samlet i lovforslagets § 10, og når sagsbehandlingen er tilendebragt, påhviler det henholdsvis undervisningsministeren og miljøministeren at træffe den endelige afgørelse om indstilling til folketinget, jfr. lovforslagets § 3. Myndigheder uden for lovforslagets område vil ikke ud fra de førnævnte hensyn kunne hindre en tilladelse efter § 2, stk. 1.

Det bør dog herved erindres, at opførelsen og driften af så store anlæg som kraftværker, hvad enten disse er konventionelle eller nukleare, forudsætter, at den for byggeriet og driften ansvarlige indhenter udtalelser,

godkendelser m. v. fra en række andre myndigheder, både kommunale og statslige, i henhold til den øvrige eksisterende lovgivning. Som eksempel kan nævnes hensynet til gældende byggeforskrifter m. v. og til, at indrettelsen af arbejdspladsen skal imødekomme de krav, som stilles i henhold til arbejdsbeskyttelseslovgivningen og undergives arbejdstilsynet. Manglende opfyldelse af disse mangeartede krav vil kunne bevirke, at en ansøgning i henhold til lovforslaget ikke umiddelbart kan imødekommes; iøvrigt vil en tilladelse blive givet under den klare forudsætning, at alle øvrige forhold i henhold til anden eksisterende lovgivning er bragt i orden, inden byggeriet påbegyndes, respektivt anlægget sættes i drift.

Spørgsmål 6:

Ad § 2: en uddybning af „væsentlige almene interesser“ ønskes.

Svar:

Den anførte formulering er, iøvrigt lige som hele § 2, stk. 2, overført uændret fra den eksisterende lov om nukleare anlæg (nr. 170 af 16. maj 1962). I den betænkning, nr. 286 af 1961, der udarbejdedes i tilknytning til 1962-loven, anførtes om „væsentlige almene interesser“, at eksempler herpå kunne findes i byplanmæssige, militære og sanitære hensyn. Som anført i bemærkningerne til § 2, stk. 2, i lovforslaget om atomanlæg (F. 174) er dette synspunkt blevet kraftigt underbygget, idet lovforslagets § 10 forudsætter, at forhold, der henhører under miljøministeren, i første række miljø-, frednings- og landsplanlægningsmæssige, skal foreligge oplyst til brug ved folketingets stillingtagen til spørgsmålet om placering af et atomkraftværk og for det energipolitiske udvalg i dets arbejde med sager om placering, bygning og drift af de af loven omfattede anlæg.

Udtrykket „væsentlige almene interesser“ der naturligvis skal ses i sammenhæng med bestemmelsen om, at tilladelser ikke kan gives, hvis det skønnes betænkeligt af hensyn til sikkerheden, er således en art rammebestemmelse, hvis indhold ikke blot allerede har undergået ændring som følge af udviklingen i den forløbne tid, men som også vil afspejle den fremtidige vurdering af, hvad der må anses for at være af væsent-